

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miroslavy Hrehorové a soudců JUDr. Jitřenky Kopecké a Mgr. Dany Černovské ve věci navrhovatele: **Strana občanské sebeobraný S.O.S. Praha**, se sídlem Praha 1. Loretánské nám. 2/108, IČO: 27018661, právně zast. Mgr. Janem Kutějem, advokátem se sídlem 28. října 5,747 05 Opava, proti odpůrcům: **1) Magistrát hlavního města Prahy**, Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1, **2) 70 kandidátů zvolených do Zastupitelstva hlavního města Prahy ve volbách konaných ve dnech 20. a 21. října 2006**, o návrhu na neplatnost volby všech kandidátů zvolených ve volbách do Zastupitelstva hlavního města Prahy konaných ve dnech 20. a 21. října 2006,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel jako politická strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do zastupitelstva obcí, které se konaly ve dnech 20. a 21. října 2006, podal ve lhůtě stanovené v § 60 odst. 1 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také zákon nebo volební zákon) návrh na neplatnost volby všech kandidátů zvolených ve volbách do Zastupitelstva hl. m. Prahy konaných ve dnech 20. a 21. října 2006, tj. odpůrců 2) MUDr. P.B., 3) Mgr. R.B., 4) RNDr. M.G., 5) Mgr. H.H., 6) JUDr. P.H., 7) Mgr. J.Ch., 8) Bc. P.K., 9) R.Š., 10) F.A., 11) Ing. L.A., 12) P.A., 13) MUDr. M.B., 14) I.B., 15) Ing. K.B., 16) JUDr. P.B., 17) Ing. Z.D., PhD., 18) Ing. F.D., 19) Ing. M.F., 20) RNDr. L.H., 21) JUDr. F.H., 22) Mgr. T.H., 23) P.H., 24) Mgr. T.Ch., 25) T.Ch., 26) JUDr. M.J., 27) J.J., 28) Ing. K.J., 29) MUDr. T.K., 30) Mgr. K.K., 31) Mgr. P.K., 32) MUDr. L.K., 33) Ing. M.K., 34) Mgr. I.K., 35) P.K., 36) M.L., 37) R.L., 38) JUDr. Ing. M.L., 39) RNDr. M.M., CSc., 40) Ing. V.M., 41) M.M., 42) Bc. D.M., 43) Ing. V.P., 44) Bc. O.P., 45) Mgr. M.P., 46) Ing. Mgr. M.P., 47) A.P., 48) M.R., 49) Ing. M.R., 50) Z.R., 51) Ing. M.R., 52) RNDr. J.R., CSc., 53) Mgr. M.S., 54) A.S., 55) J.S., 56) Ing. F.S., 57) Ing. J.S., 58) M.Š., 59) Mgr. L.Š., 60) Š.Š., 61) Mgr. P.Š., CSc., 62) Ing. E.T., 63) Ing. P.V., 64) JUDr. T.V., 65) Bc. D.V., 66) Ing. A.W., CSc., 67) RNDr. J.W., PhD., 68) P.Z., 69) B.Z., 70) P.Ž., 71) H.Ž..

Navrhovatel označil dále jako účastníka řízení Státní volební komisi, nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4. Soud při posuzování otázky, kdo je účastníkem tohoto řízení, vyšel z ust. § 90 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále s.ř.s.), kde je uvedeno, že účastníky řízení o návrhu na neplatnost voleb jsou navrhovatel, příslušný volební orgán a ten, jehož volba byla napadena. Soud má proto za to, že v daném případě jsou účastníky řízení kromě navrhovatele a shora uvedených zvolených kandidátů Magistrát hl.m. Prahy jako registrační úřad pro volby do Zastupitelstva hl.m. Prahy.

Navrhovatel namítal neplatnost voleb do zastupitelstva hl.m. Prahy z důvodu rozporu celé řady zákonů s Ústavou a Listinou základních práv a svobod. Uvedl, že došlo k protiprávním a protiústavním zásahům do jeho práv i tím, že vybrané politické strany zvolené do Zastupitelstva hl.m. Prahy v roce 1998 a 2002 podle zákona o volbách do zastupitelstev obcí, obdržely za období 2000 - 2006 v rozporu s Ústavou ČR příspěvek na mandát za krajské volby, ačkoli takové se v hl. m. Praze nikdy nekonaly. Navrhovatel to považuje za porušení rovné a demokratické soutěže politických stran. Uvedl, že v roce 2000 se neuskutečnily volby v kraji Praha, ačkoliv se hlavní město Praha stalo podle zákona č. 130/2000 Sb. krajem. Navrhovatel uvedl, že k zásahu do jeho Ústavou zaručených práv došlo také tím, že mu byly odmítnuty volební lístky, když požadoval jejich vydání pro krajské volby do kraje Praha. V souvislosti s tím uvedl, že současné znění § 123 zák.č. 131/2000 Sb. je v rozporu s Ústavou České republiky. Podle jeho názoru se volby do Zastupitelstva hl.m. Prahy mají konat podle zákona č. 130/2000 Sb. o volbách do zastupitelstev krajů, tj. v listopadu 2008.

Navrhovatel dále namítal, že k porušení jeho práv došlo na základě politické dohody velkých politických stran, kdy byla Parlamentem ČR zavedena pětiprocentní klauzule pro možnost vstupu do skrutinia, eliminující a diskriminující malé politické strany a nezávislé kandidáty ve volbách do zastupitelstev obcí.

Navrhovatel v návrhu ještě uvedl, že v souvislosti s volbami konanými ve dnech 20. a 21.10.2006 odeslal otevřený dopis předsedům Senátu a Poslanecké sněmovny, primátorovi hl.m. Prahy a generálnímu řediteli veřejnoprávní České televize. Účelem dopisu byl jasný požadavek na dodržení ústavních principů v nastávajících volbách, konkrétně zrušení 5 % hranice pro vstup do zastupitelstva a vrácení asi 100.000.000,- Kč, které některé politické strany v Praze získaly jako příspěvek za krajské volby, které se však nikdy nekonaly. Dále obnovení povinnosti zajištění rovného přístupu k místním sdělovacím prostředkům, jejichž provozovatelem je obec. Navrhovatel uvedl, že odpovědi nejvyšších ústavních činitelů, primátora hl.m. Prahy a generálních ředitelů veřejnoprávních médií byly tristní a někteří neodpověděli vůbec. Navrhovatel žádal, aby Městský soud v Praze podle článku 95 odst. 2 Ústavy ČR ve spojení s § 64 odst. 4 zák.č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti se svou rozhodovací činností ve věci tohoto návrhu předložil Ústavnímu soudu ČR návrh na zrušení části § 20 odst. 5 zákona č. 424/1991 Sb. a část § 20 odst. 7 zák.č. 424/1991 Sb., a to slova: „a člena Zastupitelstva hlavního města Prahy“ a části § 123 zák.č. 131/2000 Sb. o hlavním městě Praze, a to slova: „do Zastupitelstva hlavního města Prahy a“ a dále části § 45 odst. 1 zák.č. 491/2001 Sb., konkrétně část tohoto zákonného ustanovení upravující pětiprocentní uzavírací klauzuli, neboť tyto části zákona dle navrhovatele, jichž má být při řešení věci před obecným soudem použito, jsou v rozporu s ústavním pořádkem. Aplikací těchto zákonných ustanovení došlo k zásahu do práv navrhovatele ve volební soutěži. Z uvedených důvodů navrhovatel žádal, aby soud vyslovil neplatnost volby všech kandidátů zvolených ve volbách do Zastupitelstva hl.m. Prahy konaných ve dnech 20. a 21. října 2006.

K podanému návrhu se vyjádřil Magistrát hl.m. Prahy a poukázal na to, že podle ust. § 1 odst. 1 zák.č. 131/2000 Sb. o hlavním městě Praze, v platném znění, má hl.m. Praha současně postavení kraje i obce. Zastupitelstvo hl.m. Prahy pak plní úkoly krajského zastupitelstva i zastupitelstva obce. Toto uspořádání je v rámci České republiky specifické a vyplývá z něj, že v hlavním městě Praze neexistuje samostatně zastupitelstvo kraje a zastupitelstvo obce. Toto specifikum je dáno nepochybně i faktem, že území kraje Hlavní město Praha je zcela totožné s územím obce Hlavní město Praha a kraj v tomto případě tvoří

jediná obec. Pokud by se volby do Zastupitelstva hl.m. Prahy konaly v rámci voleb do zastupitelstev krajů v roce 2000, bylo by volební období členů tohoto zastupitelstva zvolených v roce 1998 zkráceno o 2 roky a došlo by tak k porušení článku 102 odst. 2 Ústavy ČR. Ze specifického postavení Hlavního města Prahy, které je současně obcí i krajem, vychází ust. § 121 odst. 1 zák.č. 131/2000 Sb., podle něhož se Zastupitelstvo hl.m. Prahy zvolené ve volbách v roce 1998 považuje za Zastupitelstvo hl.m. Prahy podle tohoto zákona, tj. i za zastupitelstvo kraje. Toto zákonné ustanovení je platnou součástí právního řádu České republiky a Magistrátu hl.m. Prahy nepřisluší posuzovat soulad tohoto ustanovení, jakož i ostatních právních předpisů uvedených v návrhu s Ústavou a ústavními zákony. Dále Magistrát hl.m. Prahy (dále odpůrce) poukázal na to, že volby do Zastupitelstva hl.m. Prahy, které se konaly ve dnech 20. a 21. října 2006 byly řádně vyhlášeny rozhodnutím prezidenta republiky ze dne 13.7.2006 publikovaným pod č. 369/2006 Sb. V tomto rozhodnutí je výslovně uvedeno, že volby do Zastupitelstva hl.m. Prahy vyhlašuje prezident republiky podle ust. § 123 zák.č. 131/2000 Sb. a podle ust. § 3 odst. 1 zák.č. 491/2001 Sb. I z citovaného rozhodnutí prezidenta republiky je zcela zřejmé, že ačkoliv Zastupitelstvo hl.m. Prahy je i zastupitelstvem kraje, volby do tohoto zastupitelstva se provádí podle zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a změně některých zákonů, nikoliv podle zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a změně některých zákonů. Odpůrce v této souvislosti uvedl, že o námitce stejného obsahu, ale vznesené jiným navrhovatelem již bylo rozhodováno Ústavním soudem ČR, a to usnesením č. I. ÚS 658/04 ze dne 10.3.2005. Z předmětného usnesení vyplývá, že Ústavní soud považuje požadavek na konání voleb do Zastupitelstva hl.m. Prahy podle zákona č. 130/2000 Sb. za zcela neopodstatněný. K námitce navrhovatele týkající se vyplácení příspěvků na mandát člena Zastupitelstva hl.m. Prahy odpůrce uvedl, že tyto příspěvky byly vypláceny v souladu s platnou právní úpravou, tj. s ust. § 20 zák.č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů. Tato právní úprava vychází ze skutečnosti, že Zastupitelstvo hl.m. Prahy plní funkci, veškeré kompetence i úkoly zastupitelstva kraje, a není tedy důvod, aby stranám a hnutím nebyl vyplácen příspěvek na mandáty, které v tomto zastupitelstvu získaly. K námitce týkající se pětiprocentní klauzule pro vstup volebních stran do skrutinia odpůrce uvedl, že způsob, jakým se volí členové zastupitelstev obcí, resp. jakým se provádí vyhodnocení hlasování, je věcí zákonné úpravy. Navrhovatel však neuvádí, jak byl porušen volební zákon, nýbrž napadá ustanovení samotného volebního zákona. Odpůrce se proto domnívá, že předmětná námitka se zcela vymyká podmínkám pro soudní přezkum uvedeným v § 60 odst. 3 volebního zákona. Pokud jde o námitku týkající se přístupu k místním sdělovacím prostředkům České televizi odpůrce uvedl, že volební zákon neupravuje nárok volebních stran na vysílací čas v celostátních veřejnoprávních médiích. Vzhledem k povaze voleb do zastupitelstev obcí a počtu volebních stran je tento způsob prezentace kandidujících subjektů zcela nereálný. Pokud jde o volební kampaň v místních podmínkách, starosta obce je oprávněn podle ust. § 30 odst. 1 zákona vyhradit plochu pro vylepení volebních plakátů, a to nejméně 10 dnů přede dnem voleb. Možnost využívání této plochy musí odpovídat zásadě rovnosti kandidujících volebních stran. Povinnost zajistit volebním stranám přístup k místním sdělovacím prostředkům zákon neukládá. Právní úprava však nijak nebrání volebním stranám prezentovat se před voliči i jinými způsoby, nebudou-li v rozporu s ust. § 30 odst. 2, 3 volebního zákona. Odpůrce s ohledem na tyto skutečnosti proto navrhl, aby soud návrh zamítl.

Městský soud v Praze posoudil podaný návrh a dospěl k závěru, že není důvodný.

Podle ust. § 90 odst. 1 zákona 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále s.ř.s.) za podmínek stanovených zvláštními zákony může se občan, politická

strana nebo nezávislý kandidát nebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování nebo neplatnosti volby kandidáta.

V projednávané věci je zvláštním zákonem zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně jde o ust. § 60 odst. 3 volebního zákona, podle kterého návrh a neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ust. tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb.

Znamená to, že musí být tvrzeno porušení ustanovení zákona č. 491/2001 Sb.

Z podaného návrhu však vyplývá, že navrhovatel netvrdí, že došlo k porušení některého z ustanovení tohoto volebního zákona, které by mohlo být důvodem pro neplatnost voleb. Navrhovatelovy námitky směřují k nerovnosti podmínek jednotlivých politických stran, když některým byl vyplacen příspěvek na mandát za krajské volby, ačkoliv takové volby se v Hlavním městě Praze nekonaly. Podle názoru soudu se tato námitka nevztahuje k předmětnému volebnímu zákonu a pokud jde o vyplacení příspěvku za mandáty za krajské volby, došlo k němu podle zákona č. 424/1991 Sb. a soud v tomto řízení není oprávněn k tomu posuzovat, zda k výplatě došlo v souladu s tímto zákonem či nikoli. Tato skutečnost však nemá v žádném případě vliv na posouzení otázky, zda byla porušena ustanovení volebního zákona.

Pokud jde o námitku týkající se volební metody, která je upravena volebním zákonem, nemůže soud ani k této námitce přihlídnout. Navrhovatel neuvedl, že by byl porušen volební zákon pouze nesouhlasí s volební metodou (d'Hondtovou metodou) která je ve volebním zákoně zakotvena.

Námitka směřující proti tomu, že do Zastupitelstva hl.m. Prahy probíhají volby ve smyslu § 123 zákona č. 131/2000 Sb., o Hlavním městě Praze, podle zákona o volbách do zastupitelstev obcí, není rovněž důvodná. Tento postup je upraven zákonem a vyplývá ze specifického postavení Hlavního města Prahy. Nejedná se o porušení volebního zákona.

V námitce týkající se přístupu k místním sdělovacím prostředkům, popř. k veřejnoprávním sdělovacím prostředkům před volbami, navrhovatel neupřesnil, v čem spatřuje porušení volebního zákona. Volební kampaň je ve volebním zákoně upravena v § 30 kde je také stanoveno, že starosta může pro volební kampaň vyhradit plochu pro vylepení volebních plakátů, a to nejméně 10 dnů přede dnem voleb. Možnost jejího využívání musí odpovídat zásadě rovnosti kandidujících volebních stran. Navrhovatel neuvedl, že by nějakým způsobem došlo, pokud jde o jeho přístup k těmto plochám, k porušení volebního zákona.

Soud dospěl s ohledem na skutečnosti shora uvedené k závěru, že návrh není důvodný. Navrhovatel neuvedl jako důvod neplatnosti voleb porušení zákona č. 491/2001 Sb., resp. některého z jeho ustanovení. Proto Městský soud v Praze návrh zamítl.

Soud nepoužil ustanovení článku 95 odst. 2 Ústavy ČR, podle něhož, dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu. Soud nespatřuje rozpor uvedených zákonů s ústavním pořádkem. Pokud se navrhovatel domnívá, že jím uvedená zákonná ustanovení jsou v rozporu

s ústavním pořádkem, mohl již před volbami iniciovat posouzení jejich ústavnosti. Pokud tak činí až nyní, jeví se jeho návrh jako účelový s ohledem na výsledek voleb.

Protože soud shledal návrh na neplatnost voleb nedůvodným, zamítl jej podle ust. § 90 odst. 3 věty první s.ř.s.

Podle ust. § 93 odst. 4 žádný z účastníků řízení o návrhu na neplatnost voleb nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřijatelná (§ 104 odst. 1 s.ř.s.).

V Praze dne 21. listopadu 2006

JUDr. Miroslava Hrehorová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Beranová